

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9Cpr/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119308774
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:6119308774.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobcu: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 4909/2, 812 72 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 151 866 proti žalovanej: E.. C. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX Q. - V., právne zastúpená: JUDr. Marek Sahuľ, advokát, Hlavná 2926/111, 080 01 Prešov o zaplatenie 9.565,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie čiastočne **z a s t a v u j e** o sumu 9.565,- eur a úrok z omeškania v časti prevyšujúcej 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 9.565,- eur od 10.04.2019 do 25.03.2021.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 7.272,88 eur od 11.04.2019 do 25.03.2021 a zo sumy 0,31 eur od 11.04.2019 do 14.05.2021 s tým, že povoľuje žalovanej pravidelné splátky po 50,- eur mesačne splatných vždy do 28. dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do úplného splatenia. Nezaplatením čo i len jednej mesačnej splátky sa stáva splatným celý dlh.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Náhradu trov konania žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 17.06.2019 sa žalobca v upomínamom konaní domáhal od žalovanej zaplatenia 9.565,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 9.565,- eur od 10.04.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil nasledujúcimi skutočnosťami.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 6CoPr/5/2017-542 zo dňa 20.02.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.04.2018 a ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 11Cpr/6/2015-506 zo dňa 28.06.2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov, č. k. 11Cpr/6/2015-522 zo dňa 06.09.2017, súd určil, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyňi: E.. C. J., S.: XX.XX.XXXX, M. Q., H. XX je neplatné a štátnozamestnanecký pomer trvá medzi žalobkyňou a žalovaným: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava. Vo výplatnom termíne za mesiac november 2016 bolo E.. C. J., S.: XX.XX.XXXX, M. Q., H. XX (ďalej len ako „žalovaná“), vyplatené odstupné vo výške 3.826,- eur, odchodné vo výške 2.869,50 eur, odmena pri prvom skončení štátnozamestnaneckého pomeru po nadobudnutí nároku na invalidný dôchodok vo výške 2.869,50 eur, nakoľko štátnozamestnanecký pomer mal skončiť uplynutím výpovednej lehoty ku dňu 30.11.2016. Z uvedeného vyplýva, že vyššie uvedený majetkový prospech v podobe odstupného, odchodného a odmeny pri prvom skončení štátnozamestnaneckého pomeru po nadobudnutí nároku na

invalidný dôchodok žalovaná získala na základe plnenia z neplatného právneho úkonu. Poukázala na § 222 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp. zn. 20Up/727/2019 zo dňa 08.07.2019, proti ktorému podala odpor žalovaná.

4. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadrili a aby v tej istej lehote navrhli pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

5. Podľa § 14 ods. 3 citovaného zákona ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

6. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami bola vec postúpená tunajšiemu súdu a žalobca elektronickým podaním v zákonom stanovenej lehote oznámil, že navrhuje pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, prednesom právneho zástupcu žalovanej a oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise.

8. Žalobca na pojednávaní dňa 17.12.2020 uviedol, že trvajú na podanej žalobe v celom rozsahu. Sumy boli vyplatené žalovanej podľa rozhodnutia súdu na základe neplatného právneho úkonu, preto trvajú na tom, aby žalovaná zaplatila žalovanú sumu aj s úrokmi z omeškania, čiže sumu 9.565,- eur s 8 % úrokom z omeškania ročne od 10.04.2019 do zaplatenia. Nevedel sa vyjadriť k otázke splátok.

9. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 17.12.2020 uviedol, že od doby podania žaloby došlo k zmene pomerov v tom zmysle, že konanie, ktoré je vedené na Okresnom súde Bratislava III, bolo právoplatne ukončené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, ktorý čiastočne zmenil pôvodný rozsudok, ale tak či tak priznal žalovanej (v uvedenom konaní žalobkyni) náhradu funkčného platu s príslušenstvom vo výške 16.200,- eur. Tento rozsudok bol doručený žalovanej v pondelok tento týždeň, preto ho zároveň krátkou cestou doručil súdu na založenie do spisu. Tým sa uzavrela prvá časť celého tohto prípadu, t. j. že pracovný pomer bol neplatne skončený a súd priznal náhradu mzdy. Pokiaľ ide o samotný predmet žaloby, žalobca uplatňuje vyplatenie finančných prostriedkov vyplatených z titulu odchodného, odstupného a odmeny brutto v žalovanej výške. Žalovaná však prijala a dostala na účet finančné prostriedky z týchto titulov len vo výške 6.691,98 eur a teda ak by mala vracať, tak len túto čiastku. Je vecou zamestnávateľa za svoju zamestnankyňu odvieť príslušné percento odvodov a rovnako z jej hrubej mzdy odvody do sociálnej, zdravotnej poisťovne a daň z príjmu závislých osôb. Čiže, ak má niečo vrátiť, tak len to čo dostala, nie viac. Medzitým, čo došlo k právoplatnému rozsudku o neplatnosti skončenia pracovného pomeru, žalovaná rovnako skončila pracovný pomer a vzhľadom na svoj zdravotný stav odišla do invalidného dôchodku. Z tohto dôvodu, ak skončila pracovný pomer, aj keď na základe vlastného rozhodnutia, a odišla do invalidného dôchodku, majú za to, že jej zo zákona a v zmysle kolektívnej zmluvy patrí odchodné v tej výške, v ktorej bolo vyplatené, t. j. vo výške 2.869,50 eur brutto a rovnako z toho istého dôvodu aj odmena vo výške 2.869,50 eur brutto. Z týchto dôvodov uznávajú povinnosť vrátiť 3.826,- eur z titulu vyplateného odstupného brutto. Momentálne sa k presnému výpočtu súm netto vyjadriť nevedel, v zmysle presnej špecifikácie týchto súm s poukázaním na zákonnú úpravu a vzhľadom aj na to, že vo výplatnej páske za november 2016 sú aj ďalšie položky, preto požiadal o krátku lehotu na upresnenie. Poukázal na to, že žalobca má nárok len na 5 % úrok z omeškania ročne, nie 8 %, čo je v obchodných vzťahoch a nie civilných. Poukázal na písomné podania žalovanej adresované žalobcovi, ktorými navrhovala uzavretie dohody ohľadne vzájomných nárokov. Napriek tejto snahe žalobca nereagoval a k dohode nedošlo. Preto si myslí, že priznanie úroku z omeškania by nebolo spravodlivé a ani nie v súlade s dobrými mravmi, pretože celá táto situácia nevznikla z viny žalovanej, ale ako súdy rozhodli z viny žalobcu a tým, že ju protiprávne prepustili z práce, jej zamedzili príjem a odstupné, ktoré dostala a ďalšie platby, bola nútená využiť na vlastné živobytie, pretože nemala vytvorené žiadne rezervy. Samozrejme, tým že súd takto dopadol, si je plne vedomá, že vrátiť musí minimálne odstupné, aj keď jeho osobný právny názor je, že ani to by nemali žiadať z dôvodu, že

náhrada mzdy za 12 mesiacov je považovaná za odškodné, tak akýkoľvek iný príjem sa nezapočítava do náhrady mzdy. Ak by súd však rozhodol o povinnosti vrátiť finančné prostriedky v určitej výške, má za to, že požadovanie ešte aj úroku z omeškania je v rozpore s dobrými mravmi a v ďalšom apeluje aj na prezentovaný veľmi zlý zdravotný stav žalovanej L. J. Q.. Podľa nich teda žalovaná sa nedostala do omeškania a do omeškania sa dostane až vtedy, ak nevráti súdom určenú sumu v lehote súdom určenej. V tej súvislosti chce požiadať súd, aby pri rozhodovaní zväžil všetky okolnosti a pri určovaní lehoty na vrátenie súhlasil so splátkami podľa vyjadrenia príjmu 50,- eur mesačne alebo posunul lehotu splatnosti do doby zaplatenia priznanej sumy v konaní náhrady mzdy a to do 15 dní od zaplatenia tejto priznanej sumy zo strany žalobcu. Celkový príjem žalovanej je 337,90 eur z titulu invalidného dôchodku, manžel poberá dôchodok okolo 550,- eur, iný príjem nemajú. Bývajú v byte, s čím sú spojené výdavky cca 300,- eur mesačne a samozrejme žalovaná má zvýšené výdavky s tým, že je J. Q., takže sú to výdavky spojené s nevyhnutnou liečbou, čo v prípade námietok zo strany žalobcu vedia preukázať lekárskou správou ako aj všetky ostatné výdavky.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 16.03.2021 uviedol, že nevidí žiadny dôvod na to, aby žalovaná splácala dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- eur mesačne, pretože na základe rozsudku Krajského Bratislava zo dňa 22.10.2020, sp. zn. 9CoPr/3/2020-117, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2021 jej bola z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplatená suma vo výške 16.230,- eur spolu s úrokom z omeškania, teda žalovaná preukázateľne disponuje finančnými prostriedkami.

10. Právny zástupca žalovanej doručil súdu dňa 26.03.2021 návrh na zastavenie konania, v ktorom uviedol, že podaním zo dňa 22.12.2020 vyšpecifikovali sumu, ktorú žalovaná uznáva a ktorú chce vrátiť žalobcovi ako neoprávnene prijatú pri neplatnom skončení pracovného pomeru. Žalovaná sa rozhodla z dôvodu urýchlenia súdneho sporu a dňa 25.03.2021 z účtu VÚB Banky, a. s. uhradila žalobcovi na jeho účet uznanú sumu vo výške 7.272,88 eur. Uhradením sumy 7.272,88 eur odpadol čiastočne predmet sporu v uvedenej výške. Týmto žiadajú súd, aby konanie v sume 7.272,88 eur zastavil, a vo zvyšnej časti žalobu zamietol a nepriznal účastníkom trovy konania. Vzhľadom na okolnosti celého tohto prípadu a dôvody uvedené na poslednom pojednávaní žiadajú súd, aby nepriznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania zo zaplatenej sumy 7.272,88 eur.

11. Žalobca elektronickým podaním zo dňa 14.05.2021 zobral žalobu čiastočne späť. Uviedol, že žalovaná bola vymenovaná do štátnej služby dňa 01.07.2002. Išlo o dočasnú štátnu službu služobného úradu J. Ú. W. V. vo funkcii V. R. - W. J.. Do stálej štátnej služby vo funkcii J. R. bola vymenovaná dňa 17.02.2005 Z. Ú. Ž. A. Q. W. Q.. Od 01.02.2012 na základe dohody zo dňa 30.01.2012 došlo k zmene funkcie na A. R.. Z dôvodu zmeny služobného úradu na základe dohody zo dňa 02.01.2013 s účinnosťou od 01.01.2013 služobným úradom sa stal J. Ú. Ž. Q. Q.. Dodatkom k služobnej zmluve zo dňa 25.09.2013 s účinnosťou od 01.10.2013 došlo opäť k zmene služobného úradu, pričom sa ním stalo X. W. V. R. a ako pravidelné miesto výkonu štátnej služby bolo uvedené G. Q. Q., J. R.. Na základe opatrenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. X z XX.XX.XXXX a č. X z XX.XX.XXXX bolo zrušené štátnozamestnanecké miesto vo funkcii A. Y. R., Q. X na oddelení S. G. Q. W. Q.. Z uvedeného dôvodu dostala žalovaná výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru, ktorú podal riaditeľ G. Q. W. Q. X. W. V. R.. Vo výplatnom termíne za mesiac november 2016 bolo žalovanej za mesiac november roku 2016 vyplatené odstupné vo výške 3.826,- eur, odchodné vo výške 2.869,50 eur, odmena pri prvom skončení štátnozamestnaneckého pomeru po nadobudnutí nároku na invalidný dôchodok vo výške 2.869,50 eur, nakoľko skončil jej štátnozamestnanecký pomer ku dňu 30.11.2016. Zamestnávateľom boli odvedené zákonom stanovené povinné odvody a dane. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 6CoPr/5/2017-542 zo dňa 20.02.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.04.2018 a ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 11Cpr/6/2015 zo dňa 28.06.2017 súd určil, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalovanej je neplatné a jej štátnozamestnanecký pomer trvá. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovanej vznikol tým neoprávnený majetkový prospech v podobe odstupného, obchodného a odmeny pri prvom skončení štátnozamestnaneckého pomeru po nadobudnutí nároku na invalidný dôchodok, pretože ho žalovaná získala na základe plnenia neplatného právneho úkonu. Preto bola dňa 27.03.2019 žalovaná vyzvaná, aby vydala bezdôvodné obohatenie. Výzvu si prevzala dňa 10.04.2019. Zo stanoviska personálneho oddelenia G. Q. Q. bolo zistené, že dňa 23.03.2021 bola na príjmový účet X. W. V. R. č. V. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX pripísaná suma 7.272,88 eur. Táto suma predstavuje vrátenie odchodného, odstupného a odmeny pri prvom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, ktoré bolo žalovanej vyplatené pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru a kde súd následne určil, že skončenie tohto štátnozamestnaneckého pomeru bolo neplatné.

V súvislosti s uvedenými skutočnosťami bola menovanej vo výplate za mesiac február 2021 vyplatená náhrada mzdy vo výške 16.230,90 eur. Následne dňa 25.03.2021 uhradila v prospech účtu X. W. V. R. sumu 7.272,88 eur. Z uvedeného dôvodu bolo vo výplate za mesiac apríl roku 2021 vysporiadané poisťné na zdravotné poisťenie vo výške 74,54 eur a preddavok na daň vo výške 2.217,27 eur, následkom čoho pri spätnom prepočte do obdobia november 2016 vznikla menovanej ešte pohľadávka už len vo výške 0,31 eur, pričom k úhrade predmetnej pohľadávky bola menovaná písomne vyzvaná oddelením miezd a plátov G. Q. Q..

Pretože až po odročenom súdnom pojednávaní žalovaná uhradila dňa 25.03.2021 požadovanú sumu vo výške 7.272,88 eur a zo správy odboru mzdovej politiky sekcie personálnych a sociálnych činností X. W. V. R. vyplýva, že boli vysporiadané poisťné na zdravotné poisťenie a preddavok na daň, pričom vznikla menovanej ešte pohľadávka vo výške 0,31 eur voči žalobcovi, žalobca navrhuje súdu, aby konanie zastavil v časti späť vzatej žaloby v konaní o zaplatenie sumy 9.565,- eur a predmetom konania tak zostáva iba žalobcov nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.565,- eur od 10.04.2019 do 25.03.2021 a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

12. Právny zástupca žalovanej v písomnom podaní zo dňa 17.05.2021 (doplňujúce stanovisko) uviedol, že žalobca vyzval listom zo dňa 06.05.2021 žalovanú na doplatenie sumy 0,31 eur k pôvodne uhradenej sume 7.272,88 eur. V liste sa uvádza, že doplatok 0,31 eur vznikol pri prepočítaní mzdy za mesiac 11/2016. Žalovaná dňa 14.05.2021 uhradila požadovaný doplatok vo výške 0,31 eur. Vychádzajúc z textu výzvy majú za to, že žalobca uplatnil len sumu vo výške 7.273,19 eur a vo zvyšku z pôvodnej žalovanej sumy, sumu 2.291,81 eur neuplatňuje. Výzvu preto považujú za uznanie nimi vypočítanej povinnosti vrátiť neoprávnené prijaté sumy. Vzhľadom na tieto skutočnosti odpadol predmet sporu a preto opätovne navrhujú súdu, aby konanie o zaplatenie 9.565,- eur zastavil a žalobcovi nepriznal trovy konania.

Dňa 20.05.2021 bol súdu doručený súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby, v ktorom uviedla nasledovné. Žalobca podaním zo dňa 14.05.2021 vzal späť časť žaloby vo výške 9.565,- eur. S týmto čiastočným späťvzatím žaloby žalovaná súhlasí. Žalobca v tomto podaní však trvá na pokračovaní konania v časti úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 9.565,- eur od 10.04.2019 do 25.03.2021 a priznania trov konania vo výške 100 %. Pokiaľ ide o uplatňovanie úrokov z omeškania, žalovaná naďalej považuje uplatňovanie úroku z omeškania za také, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Hlavným dôvodom je fakt, že žalobca svojím konaním spôsobil, že žalovaná sumu, ktorú jej žalobca vyplatil a ktorú žiada späť, spotrebovala na nevyhnutné životné náklady, ktoré sa jej zvýšili s J. ochorením. Z tohto dôvodu nemala žiadne finančné prostriedky, z ktorých by mohla ním požadovanú sumu zaplatiť a navyše namietala aj jej výšku. Od začiatku prezentovala, že uznáva svoj záväzok vrátiť žalobcovi prijaté odstupné a odchodné v ňou uznannej výške hneď po tom, ako jej žalobca zaplatí súdom priznanú náhradu mzdy. Po tom, čo žalobca zaplatil žalovanej súdom priznanú náhradu mzdy, žalovaná obratom uhradila ňou uznanú sumu, ktorú má vrátiť plus doplatok vo výške 0,31 eur. Z uvedeného teda vyplýva, že sám žalobca spôsobil vznik danej situácie a túto žalobu podal predčasne. Tým vyvolal zbytočný spor. Žalobcovi by nemal byť priznaný úrok z omeškania a rovnako aj nárok na náhradu trov konania. Keďže po úhrade sumy 7.273,19 eur žalobca zobral žalobu o zaplatenie sumy 9.565,- eur späť, tak by mohol vlastne uplatňovať úroky len zo sumy 7.273,19 eur. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby navrhujú súdu, aby konanie zastavil, nárok na úrok z omeškania zamietol a trovy konania žalobcovi nepriznal.

13. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledujúci skutkový a právny stav.

14. Okresný súd v Prešove rozsudkom zo dňa 28.06.2017, sp. zn. 11Cpr/6/2015-506 v spojení s opravným uznesením zo dňa 06.09.2017 sp. zn. 11Cpr/6/2015-522 určil, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne (v tomto konaní žalovanej) výpoveďou zo štátnozamestnaneckého pomeru danou žalovaným (v tomto konaní žalobcom) dňa 4.5.2015 je neplatná a štátnozamestnanecký pomer medzi stranami trvá. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 20.02.2018 sp. zn. 6CoPr/5/2017-542 potvrdil napadnutý rozsudok. Obidva rozsudky nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť 25.04.2018.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 9CoPr/3/2020-117 zo dňa 22.10.2020 v právnej veci žalobkyne (v tomto konaní žalovanej) proti žalovanému (v tomto konaní žalobcovi) o náhradu funkčného platu a náhradu škody, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 24Cpr/8/2019-85 zo dňa 22.11.2019 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu funkčného platu vo výške 16.230,90 eur brutto spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 956,50 eur od 11.1.2017 do zaplatenia, zo sumy 956,50 eur od 11.2.2017 do zaplatenia, zo sumy 956,50

eur od 11.3.2017 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.4.2017 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.5.2017 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.6.2017 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.7.2017 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.8.2017 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.9.2017 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.10.2017 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.11.2017 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.12.2017 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.1.2018 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.2.2018 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.3.2018 do zaplata, zo sumy 956,50 eur od 11.4.2018 do zaplata, zo sumy 926,90 eur od 11.5.2018 do zaplata. Vo zvyšnej vyhovujúcej časti žalobu zamietol.

Vo výplatnom termíne za mesiac november 2016 bolo žalovanej vyplatené brutto - odstupné vo výške 3.826,- eur, odchodné vo výške 2.869,50 eur, odmena pri prvom skončení štátnozamestnaneckého pomeru po nadobudnutí nároku na invalidný dôchodok vo výške 2.869,50 eur t.j. spolu 9.565,- eur, nakoľko štátnozamestnanecký pomer mal skončiť uplynutím výpovednej lehoty ku dňu 30.11.2016. Z vyššie uvedeného vyplýva, že predmetné sumy boli žalovanej vyplatené na základe neplatného právneho úkonu, t. j. došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca vyzval žalovanú písomne na vydanie bezdôvodného obohatenia; výzva v konaní predložená nebola, len odpoveď zo dňa 26.04.2019 (č.i. 78) avšak skutočnosť, že žalovaná prevzala výzvu dňa 10.04.2019 nebola sporná.

V súvislosti z uvedeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave bola žalobcom žalovanej vo výplate za mesiac február 2021 vyplatená náhrada mzdy vo výške 16.230,90 eur.

Dňa 25.03.2021 žalovaná uhradila žalobcovi sumu 7.272,88 eur ako vrátenie odchodného, odstupného a odmeny pri prvom skončení štátnozamestnaneckého pomeru - netto, ktoré bolo žalovanej vyplatené pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Z uvedeného dôvodu bolo vo výplate za mesiac apríl roku 2021 vysporiadané poistné na zdravotné poistenie vo výške 74,54 eur a preddavok na daň vo výške 2.217,27 eur, následkom čoho pri spätnom prepočte do obdobia november 2016 bola žalovaná ešte povinná zaplatiť žalobcovi sumu 0,31 eur, ktorú zaplatila 14.05.2021.

15. Podľa § 488 a nasl. Obč. zák. záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Záväzky vznikajú najmä zo zmlúv, zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 222 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov ak sa zamestnanec bezdôvodne obohatí na úkor zamestnávateľa alebo ak sa zamestnávateľ bezdôvodne obohatí na úkor zamestnanca, musí obohatenie vydať.

17. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

18. Podľa § 145 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

20. V zmysle citovaných zákonných ustanovení po čiastočnom zastavení konania (výrok I.) tak predmetom konania zostalo zaplata úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.565,- eur od 10.04.2019 do 25.03.2021. Žalobca vyslovene neuviedol, že berie žalobu späť aj v časti prevyšujúcej úrokovú sadzbu 5 % ročne - v žalobe žiadal priznať úrokovú sadzbu vo výške 8 % ročne, samotné podanie je nazvané ako „späťvzatie žaloby“, v závere podania je však konštatované (súd vychádzal z obsahu podania nie názvu), že predmetom konania zostáva iba žalobcov nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.565,- eur od 10.04.2019 do 25.03.2021.

21. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

22. Podľa § 517 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani a ak ide o omeškani s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

24. „Občiansky zákonník vychádza z toho, že úroky z omeškania plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody (§ 519), ktorá veriteľovi vznikla tým, že nemohol po dobu omeškania zhodnotiť (využiť) istinu dlhu. Aj podľa judikatúry úroky z omeškania so splnením peňažného záväzku sú dennou náhradou škody za stratu možnosti disponovať s dlžnou sumou (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 319/1999 a pod.). Inštitút úrokov z omeškania aj v pracovnoprávných vzťahoch má účel zabezpečovací, sankčný a kompenzačný. Inak to nie je ani v štátnozamestnaneckom pomere, lebo v opačnom prípade by bola porušená rovnosť subjektov tohto závislého vzťahu (čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky). Pri omeškaní s náhradou mzdy z neplatného rozviazania (skončenia) pracovného pomeru platí preto výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov pre omeškanie s plnením peňažného dlhu (nariadenie v § 3 a § 4 je vykonávacím predpisom k § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškanie zaviniel, resp. dôvod omeškania; na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom ustanovená lehota plnenia uplynula.“ (Rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9CoPr/3/2020 - 117 zo dňa 22.10.2020, bod 9.2.)

25. Na základe uvedených skutočností, citovaných zákonných ustanovení a konštantnej judikatúry súd neprihliadol na námietky žalovanej ohľadne dobrých mravov vo vzťahu k úrokom z omeškania a zaviazal ju na zaplatenie úrokov z omeškania v zostávajúcej časti (výrok II.) t.j. zo sumy 7.272,88 eur od 11.04.2019 (žalovaná sa dostala do omeškania až deň po doručení výzvy) do 25.03.2021 (dátum úhrady predmetnej sumy) a zo sumy 0,31 eur od 11.04.2019 do 14.05.2021 (dátum úhrady predmetnej sumy) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.) - čo do dňa, od ktorého sú priznané úroky z omeškania (žalobca navrhol priznať úroky z omeškania od 10.04.2019, súd ich priznal ako je uvedené vyššie od 11.04.2019) a ohľadne sumy istiny, z ktorej súd priznal úroky z omeškania (žalobca navrhol priznať úroky z omeškania zo sumy pôvodne žalovanej 9.565,- eur ako brutto, súd priznal úroky z omeškania celkovo zo sumy istiny netto zaplatenej žalovanou 7.273,19 eur = 7.272,88 eur + 0,31 eur).

26. Podľa § 217 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

27. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

28. Vzhľadom na povahu prejednávanej veci, platobnú schopnosť žalovanej (na základe rozhodnutia súdu jej síce bolo vyplatených vo výplate za február 2021 žalobcom 16.230,90 eur, z toho ale zaplatila žalobcovi hneď v marci 2021 tak ako avizovala sumu 7.272,88 eur a v máji 2021 sumu 0,31 eur), jej osobné pomery, v konaní prejavenu snahu o plnenie, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, skutočnosť, že plnenie v splátkach nijako negatívne nepoznamená finančnú sféru žalobcu, súd určil, že predmetné peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach navrhnutých žalovanou, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil vo výroku rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

29. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

31. „Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (citované z uznesenia Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011 <aspi://module='JUD'&link='JUD76702SK'&ucin-kdni='30.12.9999'>-14, a prispôsobené novej právnej úprave).“ (Komentár CSP)

32. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 262 ods. 1, 2 v spojení s § 257 Civilného sporového poriadku tak, ako je uvedené v IV. výroku a ich náhradu sporovým stranám nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, nakoľko to bol práve žalobca, ktorý zavinil protiprávny stav, keďže bolo v príslušnom konaní rozhodnuté, že pracovný pomer skončil neplatne (v ďalšom nadväzujúcom konaní bolo rozhodnuté o finančných nárokoch žalovanej s tým spojených) a teda v dôsledku neplatného právneho úkonu žalobcu boli vyplatené z jeho strany žalovanej sumy tvoriace predmet tohto konania ako bezdôvodné obohatenie. Aj s prihliadnutím na zdravotnú, sociálnu a finančnú situáciu žalovanej (celkový príjem žalovanej je 337,90 eur z titulu invalidného dôchodku, manžel je starobný dôchodca, iní príjem okrem dôchodkov nemajú, bývajú v byte, s čím sú spojené výdavky cca 300,- eur mesačne a žalovaná má zvýšené výdavky spojené s tým, že je J. pacientkou) by bolo neprimerane tvrdé, aby bola zaviazaná na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).